

Artikelen

Weer minder asielzoekers in de Europese Unie

Han Nicolaas, Arno Sprangers en Joke Korpel

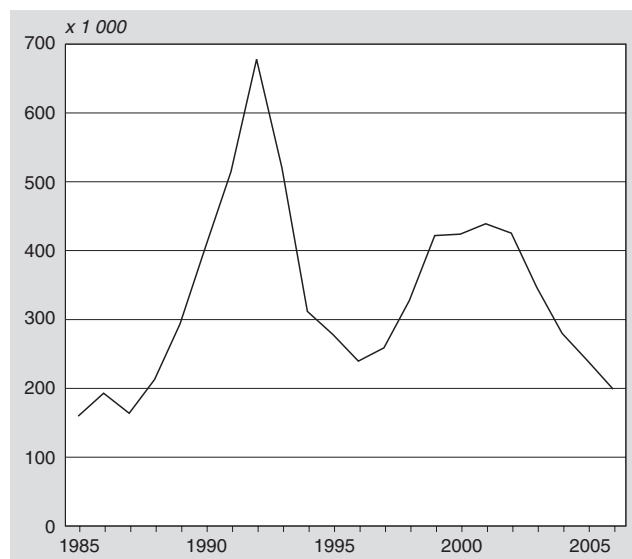
Rond de eeuwwisseling was het aantal asielverzoeken in de EU stabiel op een niveau van ruim 400 duizend per jaar. Vanaf 2003 begon dit aantal te dalen, tot in 2006 een niveau werd bereikt van minder dan 200 duizend, het laagste aantal sinds twintig jaar. In Nederland begon de afname van het aantal asielzoekers al direct na de eeuwwisseling. In 2006 is het aantal asielzoekers in Nederland, tegengesteld aan de Europese trend, weer licht gestegen.

Ondanks een sterke daling ontving Frankrijk van alle landen van de Europese Unie in 2006 het grootste aantal asielaanvragen (30 duizend). Ook het Verenigd Koninkrijk en Zweden telden naar verhouding veel asielzoekers (respectievelijk 28 duizend en 24 duizend), gevolgd door Duitsland, met 21 duizend asielzoekers. In 1992 kwamen nog 438 duizend asielzoekers naar Duitsland, ruim twintig keer zoveel als in 2006. Het aantal asielaanvragen in de tien nieuwe lidstaten van de Europese Unie bedroeg in 2006 bijna 19 duizend.

1. Sterke toename gevolgd door daling

In het begin van de jaren negentig nam het aantal asielzoekers sterk toe, tot een niveau van bijna 700 duizend in 1992 (grafiek 1). Deze stijging hing samen met de val van de Muur in 1989 en met de oorlog in het voormalige Joegoslavië. In 1992 was twee derde van de asielzoekers in de Europese Unie afkomstig uit (Oost-)Europa. Na 1992 liep het aantal asielzoekers in de landen van de Europese Unie terug, om in 1996 een niveau van minder dan een

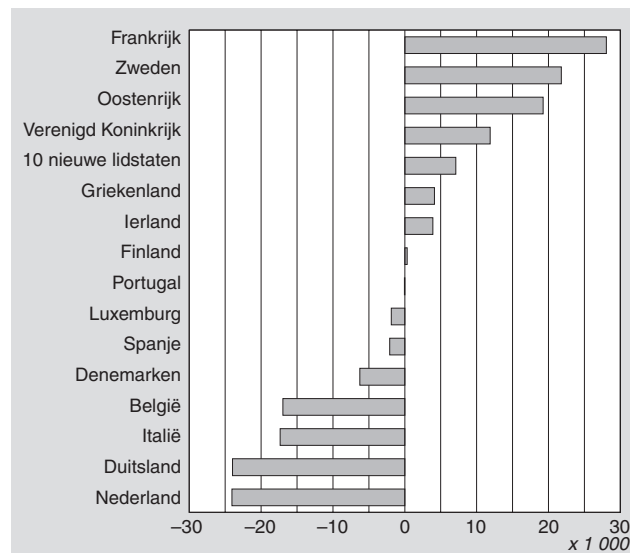
1. Asielverzoeken in 25 landen van de Europese Unie 1985–2006

Bron: UNHCR.

kwart miljoen te bereiken. Tussen 1996 en 1999 is het aantal asielverzoeken in Europa echter weer toegenomen. Na deze periode van grote turbulentie werd de periode 1999–2002 gekenmerkt door een vrij stabiel aantal asielverzoeken in de Europese Unie van iets meer dan 400 duizend. Binnen de Unie vonden er echter grote verschuivingen plaats in deze periode. Duitsland, Italië en Nederland zagen het aantal verzoeken afnemen. Deze daling werd in EU-verband gecompenseerd door een stijging van het aantal asielzoekers in Frankrijk, Oostenrijk, het Verenigd Koninkrijk en Zweden (grafiek 2).

2. Aantal asielverzoeken in 2002 ten opzichte van 1999 in de EU

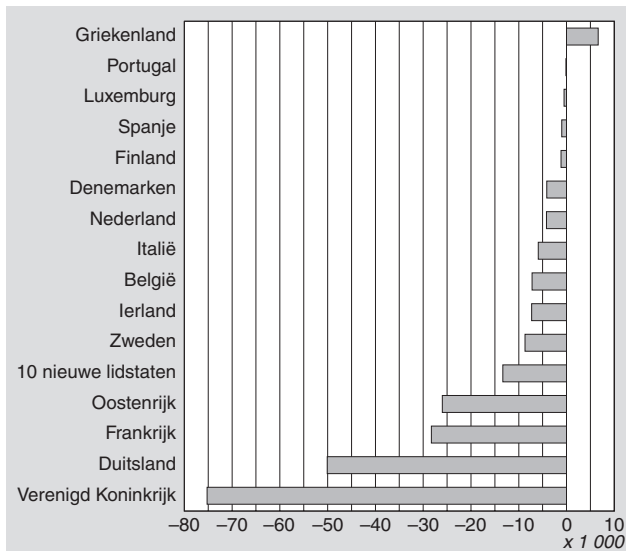

Bron: CBS, UNHCR.

Aan de periode van betrekkelijke stabiliteit is na 2002 een einde gekomen. In vrijwel alle landen is het aantal asielverzoeken sindsdien gedaald (grafiek 3). Deze daling hing samen met ontwikkelingen in herkomstlanden en aanscherpingen van het beleid in Europese landen. In 2006 kwamen, volgens cijfers van de UNHCR, minder dan 200 duizend asielzoekers naar de landen van de Unie. Dit is een daling van 17 procent in vergelijking met een jaar eerder. Ter vergelijking: in 1992 telde alleen Duitsland al 438 duizend asielverzoeken. De laatste jaren komen veel asielzoekers uit het voormalige Joegoslavië, Rusland, Irak en Turkije.

In enkele landen is het aantal asielzoekers in 2006, tegen de Europese trend in, juist toegenomen. In Zweden was de toename, met bijna 40 procent, het grootst. Ook in Nederland is het aantal asielzoekers in 2006 iets toegenomen.

3. Aantal asielverzoeken in 2006 ten opzichte van 2002 in de EU

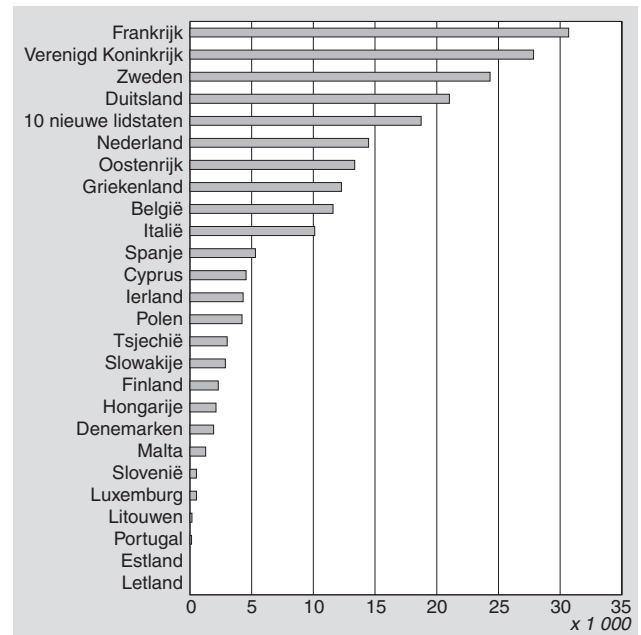
Bron: CBS, UNHCR.

Daarbij moet wel worden opgemerkt dat in de cijfers voor Nederland ook vervolgaanvragen zijn opgenomen. Na 2001 is het aandeel tweede en volgende aanvragen in Nederland sterk gestegen. Dit wordt deels veroorzaakt doordat bij de beoordeling van de asielaanvraag rekening wordt gehouden met nieuwe feiten. Soms is er, ook als er geen nieuwe feiten zijn aangedragen, toch aanleiding een asielverzoek opnieuw te beoordelen. Dit is bijvoorbeeld het geval als het beleid ten aanzien van veilige herkomstlanden is gewijzigd. Het is niet precies aan te geven hoe groot het aantal vervolgaanvragen is. In 2006 waren het er in elk geval meer dan 3,4 duizend. Soortgelijke meetproblemen zullen zich naar alle waarschijnlijkheid ook in andere landen voordoen. Dit beperkt de vergelijkbaarheid van de cijfers tussen landen (zie *kader*).

Ondanks een forse daling (met 38 procent) telde Frankrijk ook in 2006 het hoogste aantal asielverzoeken (31 duizend), gevolgd door het Verenigd Koninkrijk en Zweden (respectievelijk 28 duizend en 24 duizend, *grafiek 4*). In 2006 ontving Duitsland 21 duizend asielzoekers. Dit is iets meer dan 10 procent van het totaal voor de Europese Unie. In 1992 kwamen er 438 duizend asielzoekers naar Duitsland, 60 procent van het Europese totaal.

Bij analyses van ontwikkelingen in aantallen asielverzoeken in Europa wordt vaak gesproken in termen van een 'waterbed'. De pieken in totale aantallen asielverzoeken in Europa zijn in de eerste plaats gerelateerd aan politieke ontwikkelingen, zoals de val van de Muur en aan regionale conflicten, zoals in Bosnië en Kosovo (*grafiek 1*). Aanscherpingen in het beleid in bepaalde landen kunnen leiden tot een toename van aantallen asielzoekers in andere landen. In het verleden ging een daling van het aantal asielverzoeken in de ons omringende landen soms gepaard met een stijging van dit aantal in Nederland. De aanscherpingen van het beleid in Duitsland na 1992 bijvoorbeeld hebben halverwege de jaren negentig bijgedragen aan de stijging van het aantal asielzoekers in Nederland, tot een niveau van 53 duizend in 1994.

4. Aantal asielverzoeken in landen van EU-25, 2006

Bron: CBS, UNHCR.

De tien nieuwe lidstaten, waarmee de EU per 1 mei 2004 is uitgebreid, kennen een verhoudingsgewijs bescheiden aantal asielverzoeken. In 2006 bedroeg het aantal asielverzoeken in deze landen tezamen 19 duizend. In 2004 waren dit er nog ruim tweemaal zoveel. Het aandeel van asielverzoeken in de nieuwe lidstaten is daarmee minder dan een tiende van het totaal voor de EU-25. In de eerste helft van de jaren negentig bedroeg het aantal asielzoekers in deze landen slechts enkele duizenden per jaar. Cyprus telde van de nieuwe lidstaten de meeste asielzoekers (4,6 duizend in 2006). Het aantal asielaanvragers in Polen bedroeg in datzelfde jaar 4,2 duizend. Voor Tsjechië en Slowakije waren dit er respectievelijk 3,0 duizend en 2,9 duizend.

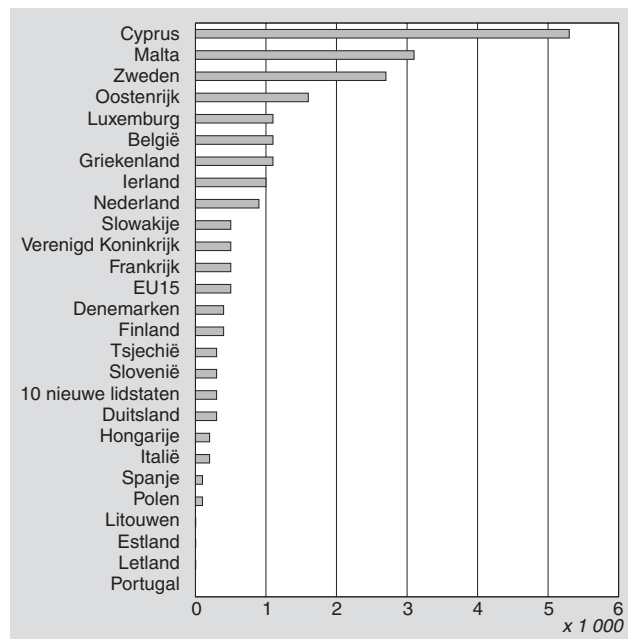
2. Aantallen asielzoekers in verhouding tot inwonertallen

Het aantal asielzoekers in Cyprus was in 2006 ongeveer 4,6 duizend. Een dergelijk aantal heeft voor een klein land als Cyprus een heel andere betekenis dan voor grotere landen. Voor een zuiver beeld vergelijken we daarom in deze paragraaf de aantallen asielzoekers in verhouding tot de bevolkingsaantallen van die landen.

Nederland ontving in 2006 per duizend inwoners 0,9 asielzoekers (*grafiek 5*). Dit is tweemaal zoveel als het niveau voor de EU-15 (0,5 per duizend). Zweden telde van alle landen van de EU-15 in verhouding tot de bevolking omvang het hoogste aantal asielzoekers (2,7 per duizend).

In de nieuwe lidstaten is het aantal asielzoekers per duizend gelijk aan 0,3. De variatie binnen deze groep is echter heel groot. Voor Cyprus was het aantal asielzoekers per duizend van de bevolking gelijk aan 5,3. Ook Malta telde in verhouding tot het inwonertal veel asielzoekers (3,1 per duizend).

5. Aantal asielverzoeken in de EU-25, per 1 000 van de bevolking, 2006

Bron: CBS, UNHCR.

3. Herkomst en bestemming

In 2006 was Irak voor de Europese Unie als geheel het belangrijkste herkomstland van asielzoekers. In totaal kwamen in dat jaar 19,3 duizend Irakese asielzoekers naar de Unie. Dit is een stijging van 80 procent ten opzichte van 2005. In 2005 waren Servië-Montenegro¹⁾ en de Russische federatie nog de belangrijkste landen van herkomst. In 2005 kwamen uit ieder van deze landen nog bijna 20 duizend asielzoekers. In 2006 is dit voor beide landen met een derde afgenomen tot minder dan 14 duizend. Ook uit Turkije, Iran en Afghanistan (ieder 7 duizend) kwamen in 2006 naar verhouding veel asielzoekers naar de EU.

Er bestaan grote verschillen tussen de landen van de Europese Unie voor wat betreft de herkomst van asielzoekers. Er zijn verscheidene factoren die omvang en bestemming van asielstromen bepalen. De geografische ligging, vervoersmogelijkheden, de aanwezigheid van etnische groepen ('netwerken'), activiteiten van mensensmokkelaars, de economische situatie in zowel het land van herkomst als het land van bestemming en het beleid in landen ten aanzien van asiel (zowel in het land zelf als in naburige landen) oefenen hun invloed uit. Er zijn daarom duidelijke verbanden tussen landen van herkomst en landen van bestemming.

Meer dan de helft van de asielzoekers uit Rusland gaat naar Polen, Oostenrijk of Frankrijk. Asielzoekers uit Ser-

¹⁾ Montenegro vormt sinds juni 2006 een onafhankelijke staat. Voor Servië en Montenegro zijn op dit moment echter geen afzonderlijke cijfers beschikbaar. In verband hiermee zijn in dit artikel steeds de totalen voor beide landen tezamen gegeven.

vië-Montenegro zoeken hun heil voor een groot deel in Oostenrijk en Duitsland. Hierbij speelt de geografische ligging een duidelijke rol. Echter, ook Frankrijk en Zweden vangen veel Serviërs op. Veel van de asielzoekers die naar één van de tien nieuwe EU-lidstaten gaan, komen uit één van de republieken van de voormalige Sovjet-Unie.

Asielstromen weerspiegelen in sommige gevallen ook voormalige koloniale banden. Zo ontving Frankrijk in 2005 ruim 5 duizend Haïtiaanse asielzoekers. Er gaan ook relatief veel Algerijnen naar Frankrijk en Congolezen naar België (maar meer nog naar Frankrijk). Ook het Verenigd Koninkrijk ontvangt verhoudingsgewijs veel asielzoekers uit voormalige koloniën, bijvoorbeeld uit Zimbabwe, Pakistan, Somalië en Eritrea (*staat*).

Het Verenigd Koninkrijk vangt daarnaast relatief veel Afghanen op, terwijl Duitsland en Frankrijk veel Turkse asielzoekers ontvangen. Naar verhouding veel mensen uit Irak zoeken hun toevlucht in het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Nederland en Griekenland. Zweden spant hier echter de kroon. In 2006 zochten bijna 9 duizend Irakezen hun toevlucht in dit land. Hierbij speelt het feit dat Zweden een omvangrijke Irakese gemeenschap kent zeker een rol (UNHCR, 2007). Asielzoekers uit China gaan vaak naar Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk.

Staat
Asielzoekers naar land van herkomst voor een selectie van landen, 2006

Land van herkomst	Land van bestemming							
	België	Duitsland	Frankrijk	Nederland	Oostenrijk	Griekenland	Verenigd Koninkrijk ¹⁾	Zweden
	x 1 000							
Russische Federatie	1,6	1,0	2,3	0,3	2,4	0,1	0,2	0,8
Servië en Montenegro	0,8	3,1	3,0	0,6	2,5	0,0	0,1	2,0
Irak	0,7	2,1	0,1	2,8	0,4	1,4	1,3	9,0
Turkije	0,4	1,9	2,8	0,3	0,7	0,1	0,6	0,3
China	0,2	0,4	1,2	0,3	0,2	0,1	2,0	0,1
Afghanistan	0,4	0,5	0,1	0,9	0,7	1,1	2,7	0,6
India	0,1	0,5	0,1	0,1	0,5	0,2	0,7	0,1
Somalië	0,1	0,1	0,1	1,5	0,2	0,2	2,2	1,1
Nigeria	0,1	0,4	0,4	0,2	0,4	0,4	0,9	0,1
Iran	0,6	0,6	0,1	0,9	0,3	0,5	2,7	0,5
Pakistan	0,2	0,5	0,4	0,1	0,1	2,4	1,8	0,1
Dem. Rep. Congo	0,8	0,2	2,3	0,3	0,0	0,0	0,7	0,1
Georgië	0,2	0,2	0,3	0,2	0,6	0,4	0,1	0,1
Algerije	0,2	0,4	1,1	0,1	0,1	0,0	0,3	0,1
Armenië	0,4	0,3	1,7	0,3	0,4	0,0	0,0	0,2
Colombia	0,0	0,2	0,2	0,1	0,0	-	0,1	0,0
Sri Lanka	0,1	0,2	2,1	0,1	0,0	0,1	0,6	0,0
Bangladesh	0,0	0,1	0,6	0,0	0,1	3,8	0,5	0,1
Eritrea	0,0	0,3	0,1	0,2	0,0	0,0	2,7	0,6
Moldavië	0,0	0,1	0,5	0,0	0,9	0,1	0,1	0,1
Haïti	0,0	0,0	1,8	0,0	-	-	-	-
Syrië	0,2	0,6	0,0	0,3	0,1	0,1	0,2	0,4
Ethiopië	0,1	0,2	0,1	0,2	0,0	0,2	0,2	0,1
Sudan	0,1	0,1	0,5	0,3	0,0	0,2	0,8	0,0
Libanon	0,2	0,6	0,0	0,1	0,1	0,0	0,2	0,7
Azerbeidzjan	0,1	0,5	0,9	0,4	0,1	0,0	0,1	0,2
Guinee	0,4	0,1	0,9	0,1	0,0	0,0	0,2	0,0
Zimbabwe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-	2,1	0,0
Overige landen	3,8	5,3	7,0	3,8	2,4	0,9	4,1	6,8
Totaal	11,6	20,6	30,7	14,5	13,3	12,3	27,9	24,3

¹⁾ Aantallen asielaanvragen in plaats van personen.

Bron: UNHCR.

De grootste aantallen asielzoekers in Nederland waren in de jaren negentig afkomstig uit Afghanistan, Irak, Iran, het voormalige Joegoslavië en Somalië. De laatste jaren waren asielzoekers uit Irak en Somalië in Nederland het meest talrijk.

Bron van de gegevens en vergelijkbaarheid van de cijfers

De cijfers over herkomst en bestemming van asielzoekers zijn afkomstig van de VN vluchtelingenorganisatie UNHCR (<http://www.unhcr.org>). De cijfers hebben voor een deel een voorlopig karakter.

Cijfers over asielzoekers in de Europese landen zijn niet altijd goed vergelijkbaar. Zo komt het voor dat personen meerdere keren worden geteld. In internationaal verband kunnen dubbeltellingen optreden als iemand in meerdere landen een asielverzoek indient. Zo blijkt uit cijfers van Eurodac dat in 2005 ongeveer 17 procent van de asielaanvragen betrekking had op personen die in meer dan één land een asielverzoek hadden ingediend. Eurodac is een elektronische database die vingerafdrukken bevat van asielzoekers van 14 jaar of ouder die in een EU-land (exclusief Denemarken), Noorwegen of IJsland een asielverzoek indienen.

Het kan ook voorkomen dat iemand in een land meerdere aanvragen doet. Dit gebeurt ook in Nederland. De laatste jaren is het aandeel tweede en volgende aanvragen in Nederland sterk gestegen. Soms zijn nieuwe feiten de aanleiding voor een volgende aanvraag. Als er bij een vervolgaanvraag geen sprake is van nieuwe feiten, dan wordt gesproken van een herhaalde aanvraag. Soms is er, ook als geen nieuwe feiten zijn aangedragen, toch aanleiding een asielverzoek opnieuw te beoordelen, bijvoorbeeld als het beleid ten aanzien van veilige herkomstlanden is gewijzigd.

In 2000 was het aandeel van tweede en volgende aanvragen, in procenten van het totaal aantal asielaanvragen in de aanmeldcentra voor asielzoekers (AC's), gelijk aan 5 procent. Na 2001 begon dit aandeel sterk te stijgen. In 2005 was het percentage tweede en volgende aanvragen toegenomen tot bijna de helft van het aantal aanvragen in aanmeldcentra. Behalve deze aanvragen in de aanmeldcentra onderscheidt de IND nog een categorie 'overige aanvragen'. Deze categorie omvat zowel eerste als volgende aanvragen. Het gaat hierbij om kinderen die zijn geboren in centra, aanvragen vanuit vreemdelingenbewaring (mensen zonder recht op verblijf die een asielverzoek indienen) en de zogenaamde 14-1 brieven, ingediend tussen 14 januari 2003 en 18 maart 2005. Deze 14-1 brieven zijn verzoeken om dossiers opnieuw te beoordelen in verband met schrijnende omstandigheden. Van deze 'overige aanvragen' is niet bekend in hoeverre het om eerste of volgende aanvragen gaat.

Voor de leesbaarheid worden in dit artikel de termen asielzoekers en asielverzoeken door elkaar gebruikt. Omdat een asielzoeker meerdere asielverzoeken kan indienen, moet in alle gevallen strikt genomen asielverzoeken worden gelezen.

In dit artikel is geen informatie over beslissingen op asielverzoeken opgenomen. De reden hiervoor is dat deze cijfers voor de verschillende landen slecht vergelijkbaar zijn. Beslissingen op asielverzoeken moeten 'longitudinaal' worden gekoppeld aan de asielverzoeken waar het in feite om gaat. Dat wil zeggen dat de asielzoekers in een bepaald kalenderjaar moeten worden 'gevolgd' tot het moment dat hun asielprocedures zijn afgerond, een proces dat soms meerdere jaren in beslag kan nemen. In de praktijk volgen de landen echter geen longitudinale benadering. Soms worden beslissingen op asielverzoeken die in een bepaald kalenderjaar worden genomen, gerelateerd aan het aantal asielverzoeken in datzelfde kalenderjaar. Omdat beslissingen vaak betrekking hebben op asielverzoeken in een eerder kalenderjaar (en dus op andere personen), zijn deze cijfers moeilijk te interpreteren. Een alternatieve aanpak is het aantal positieve (of negatieve) beslissingen te delen door het totale aantal beslissingen. Ook deze benadering geeft geen zuiver beeld, omdat zowel beslissingen in eerste aanleg als beslissingen naar aanleiding van bezwaarprocedures worden meegeteld. In veel gevallen worden personen dan dubbelgeteld (zie voor meer informatie Van der Erf, 2001).

Europese Unie

In dit artikel heeft de EU-15 betrekking op de landen die tot 1 mei 2004 de EU vormden. Dat zijn België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Verenigd Koninkrijk en Zweden. Met de tien nieuwe lidstaten (EU-10) worden de landen bedoeld die per 1 mei 2004 zijn toegetreden tot de EU: Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije en Tsjechië.

Literatuur

Erf, R. van der, 2001, Valkuilen in de asielstatistiek. Paper ten behoeve van het symposium 'De wegen van een vluchteling' van het Centrum voor Migratierecht van de KU Nijmegen, 15 november 2001. NIDI, Den Haag.

UNHCR, 2007, Asylum Levels and Trends in Industrialized Countries, 2006. Overview of asylum applications lodged in European and non-European industrialized countries in 2006. UNHCR, Geneva, www.unhcr.org.

Tabel
Asielverzoeken in de Europese Unie, 1990–2006

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
<i>x 1 000</i>																	
België	13,0	15,2	17,7	26,9	14,4	11,4	12,4	11,8	22,0	35,8	42,7	24,6	18,8	16,9	15,4	16,0	11,6
Denemarken	5,3	4,6	13,9	14,4	6,7	5,1	5,9	5,1	9,4	12,3	12,2	12,5	6,1	4,6	3,2	2,3	1,9
Duitsland	193,1	256,1	438,2	322,6	127,2	127,9	116,4	104,4	98,6	95,1	78,6	88,3	71,1	50,6	35,6	28,9	21,0
Finland	2,7	2,1	3,6	2,0	0,8	0,9	0,7	1,0	1,3	3,1	3,2	1,7	3,4	3,2	3,9	3,6	2,3
Frankrijk	54,8	47,4	28,9	27,6	26,0	20,4	17,4	21,4	22,4	30,9	38,8	54,3	59,0	59,8	58,6	49,7	30,7
Griekenland	6,2	2,7	1,9	0,8	1,3	1,3	1,6	4,4	3,0	1,5	3,1	5,5	5,7	8,2	4,5	9,1	12,3
Ierland	–	0,0	0,0	0,1	0,4	0,4	1,2	3,9	4,6	7,7	11,1	10,3	11,6	7,9	4,8	4,3	4,3
Italië	4,8	23,3	6,0	1,7	1,8	1,7	0,7	1,9	11,1	33,4	15,6	9,6	16,0	13,5	9,7	9,6	10,1
Luxemburg	0,1	–	–	–	–	0,4	0,3	0,4	1,7	2,9	0,6	0,7	1,0	1,6	1,6	0,8	0,5
Nederland	21,2	21,6	20,4	35,4	52,6	29,3	22,2	34,4	45,2	42,7	43,9	32,6	18,7	13,4	9,8	12,4	14,5
Oostenrijk	22,8	27,3	16,2	4,8	5,1	5,9	7,0	6,7	13,8	20,1	18,3	30,1	39,4	32,4	24,6	22,5	13,4
Portugal	0,1	0,3	0,7	2,1	0,8	0,5	0,3	0,3	0,4	0,3	0,2	0,2	0,3	0,1	0,1	0,1	0,1
Spanje	8,7	8,1	11,7	12,6	12,0	5,7	4,7	5,0	6,7	8,4	7,9	9,5	6,3	5,9	5,5	5,3	5,3
Verenigd Koninkrijk	38,2	73,4	32,3	28,0	42,2	55,0	37,0	41,5	58,5	91,2	98,9	91,6	103,1	60,1	40,6	30,8	27,9
Zweden	29,4	27,4	84,0	37,6	18,6	9,1	5,8	9,7	12,8	11,2	16,3	23,5	33,0	31,4	23,2	17,5	24,3
EU-15	400,3	509,5	675,5	516,4	309,7	275,0	233,5	251,8	311,4	396,8	391,3	395,0	393,5	309,3	241,0	212,7	180,2
Cyprus	–	–	–	–	–	0,1	0,1	0,1	0,2	0,8	0,7	1,8	1,0	4,4	9,9	7,8	4,6
Estland	–	–	–	–	–	–	–	–	0,0	0,0	–	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Hongarije	3,5	0,9	0,5	0,5	0,2	0,1	0,2	0,2	7,1	11,5	7,8	9,6	6,4	2,4	1,6	1,6	2,1
Letland	–	–	–	–	–	–	–	–	0,1	0,0	–	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Litouwen	–	–	–	–	–	–	–	0,3	0,2	0,1	0,2	0,3	0,3	0,2	0,2	0,1	0,2
Malta	–	0,1	0,4	–	–	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,1	0,4	0,6	1,0	1,2	1,3
Polen	–	2,4	0,6	0,8	0,6	0,8	3,2	3,5	3,4	3,0	4,6	4,5	5,2	6,9	8,1	6,9	4,2
Slowakije	–	–	0,1	0,1	0,1	0,4	0,4	0,7	0,5	1,3	1,6	8,2	9,7	10,4	11,4	3,6	2,9
Slovenië	–	–	–	–	–	–	0,0	0,1	0,5	0,9	9,2	1,5	0,7	1,1	1,3	1,8	0,5
Tsjechië	1,8	2,0	0,8	2,2	1,2	1,4	2,2	2,1	4,1	7,3	8,8	18,1	8,5	11,4	5,5	4,2	3,0
Tien nieuwe EU-landen (EU10)	5,3	5,4	2,4	3,6	2,1	3,0	6,2	7,0	16,2	25,0	32,9	44,0	32,1	37,4	38,9	27,1	18,7
EU-25	405,6	514,9	677,8	520,0	311,9	278,0	239,6	258,8	327,6	421,7	424,2	439,0	425,5	346,7	279,9	239,8	198,9

Bron: UNHCR.